

Wójt Gminy Suchy Las

Suchy Las, dnia 19 marca 2025 r.

ROŚ.6220.14.2023

OBWIESZCZENIE

Zgodnie z art. 85 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112) podaję do publicznej wiadomości informację, że **Wójt gminy Suchy Las, jako organ właściwy – wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia pn.:**

„Podwyższenie rzędnych składowiska odpadów dla kwater S2A oraz S2B na terenie Składowiska Odpadów miasta Poznania w Suchym Lesie przy ul. Meteorytowej 1”.

[Teren planowanego przedsięwzięcia – podwyższenia rzędnych (zwiększenia pojemności) składowiska odpadów dla kwater S2A i S2B stanowi obszar o powierzchni 5,47 ha zlokalizowany na działkach ewidencyjnych nr 485 i 486 – gmina Suchy Las, obręb ewidencyjny 302115_2.001 Biedrusko]

(Zakład Zagospodarowania Odpadów w Poznaniu Sp. z o.o. ul. Ratajczaka 19, 61-814 Poznań reprezentowanego przez p. Marka Kundegórskiego ze SWECO Polska Sp. z o.o.).

Informuję również, że z treścią decyzji oraz z dokumentacją sprawy (w tym wynikami uzgodnień i opinii właściwych organów, tj. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu i Marszałka Województwa Wielkopolskiego) można zapoznać się w Urzędzie Gminy Suchy Las przy ul. Szkolnej 13 w Suchym Lesie (pok. nr 2) – we wtorki, w godzinach 8⁰⁰-9⁰⁰, oraz w pozostałe dni robocze po wcześniejszym telefonicznym uzgodnieniu terminu.

Treść decyzji udostępni się w dniu: **19.03.2025 r. na bip.suchylas.pl**

Podanie do publicznej wiadomości odbywa się poprzez:

1. Wywieszenie na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy i w miejscowości/miejscu lokalizacji planowanego przedsięwzięcia w tym na tablicach ogłoszeń.
2. Udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na okres 14 dni na stronie bip.suchylas.pl treści tej decyzji.

Otrzymuje:

1. Przewodniczący Zarządu Osiedla Suchy Las i Biedrusko (do wywieszenia)
2. ROŚ-aa.

SuchyLas
-FOR YOU

Urząd Gminy Suchy Las
adres: ul. Szkolna 13, 62-002 Suchy Las
tel.: +48 61-8926-250, fax: +48 61-8125-212
e-mail: ug@suchylas.pl, www.suchylas.pl

Godziny urzędowania:
pn. 10.00 – 17.00, wt. – pt. 8.00 – 14.00
Biuro Obsługi Interesanta:
pn. 8.00 – 17.00, wt. – pt. 7.00 – 15.00

Wójt Gminy Suchy Las

Suchy Las, dnia 10 marca 2025 r.

ROŚ.6220.14.2023

D E C Y Z J A **O ŚRODOWISKOWYCH UWARUNKOWANIACH**

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572 ze zmianami; dalej: kpa) w związku z art. 71 ust. 2 pkt 1), art. 75 ust. 1 pkt 4), art. 82 i art. 85 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 ze zmianami; dalej: uioś) a także § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839 z późn. zm.; dalej: Rozporządzenie),

po rozpatrzeniu wniosku podmiotu Zakład Zagospodarowania Odpadów w Poznaniu Sp. z o.o. ul. Ratajczaka 19, 61-814 Poznań reprezentowanego przez p. Marka Kundegórskiego ze SWECO Polska Sp. z o.o., w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia pod nazwą: „Podwyższenie rzędnych składowiska odpadów dla kwater S2A oraz S2B na terenie Składowiska Odpadów miasta Poznania w Suchym Lesie przy ul. Meteorytowej 1”. Teren planowanego przedsięwzięcia – podwyższenia rzędnych (zwiększenia pojemności) składowiska odpadów dla kwater S2A i S2B stanowi obszar o powierzchni 5,47 ha zlokalizowany na działkach ewidencyjnych nr 485 i 486 – gmina Suchy Las, obręb ewidencyjny 302115_2.001 Biedrusko

mając na uwadze:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii właściwych organów, tj. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu i Marszałka Województwa Wielkopolskiego;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa

o k r e ś l a m

środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia pod nazwą:

„Podwyższenie rzędnych składowiska odpadów dla kwater S2A oraz S2B na terenie Składowiska Odpadów miasta Poznania w Suchym Lesie przy ul. Meteorytowej 1”.

Teren planowanego przedsięwzięcia – podwyższenia rzędnych (zwiększenia pojemności) składowiska odpadów dla kwater S2A i S2B stanowi obszar o powierzchni 5,47 ha zlokalizowany na działkach ewidencyjnych nr 485 i 486 – gmina Suchy Las, obręb ewidencyjny 302115_2.001 Biedrusko.

SuchyLas

Urząd Gminy Suchy Las
adres: ul. Szkolna 13, 62-002 Suchy Las
tel.: +48 61 8926 250, fax: +48 61 8125 212
e-mail: ug@suchylas.pl, www.suchylas.pl

Godziny urzędowania:
pn. 10.00 – 17.00, wt. – pt. 8.00 – 14.00
Biuro Obsługi Interesanta:
pn. 8.00 – 17.00, wt. – pt. 7.00 – 15.00

I. Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia:

Przedsięwzięcie polegać będzie na podwyższeniu rzędnych składowiska odpadów dla kwater S2A oraz S2B na terenie Składowiska Odpadów miasta Poznania w Suchym Lesie przy ul. Meteorytowej 1”.

Teren planowanego przedsięwzięcia stanowi obszar o powierzchni 5,47 ha zlokalizowany na działkach ewidencyjnych nr 485 i 486 – gmina Suchy Las, obręb ewidencyjny 302115_2.001 Biedrusko.

II. Warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich:

1. Maksymalną rzędną składowania odpadów w kwaterach S2A i S2B ustalić na poziomie 123,90 m n.p.m.
2. Zwiększyć pojemność kwatery S2A maksymalnie o 174 500 m³, a kwatery S2B maksymalnie o 122 350 m³.
3. Obwałowania kwater kształtować z pochyleniem 1:2,2 (dla skarpy północnej) oraz 1:2,5 (dla skarpy wschodniej).
4. Funkcjonowanie zakładu oraz ruch pojazdów ograniczyć do pory dnia, tj. w godz. od 6:00 do 22:00.
5. Odpady składować w taki sposób, by nie dochodziło do emisji gazów złoonych (odorów) poza teren składowiska odpadów.
6. Na etapie eksploatacji obiekt użytkować z zachowaniem zasad określonych w przepisach ochrony środowiska, tzn. eksploatacja instalacji nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny. W przypadku stwierdzenia przekroczenia standardów jakości środowiska prowadzący zakład obowiązany jest do podjęcia natychmiastowych działań eliminujących nadmierną emisję oraz do usunięcia jej skutków.

III. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa a art. 72 ust. 1 uioś, w szczególności w projekcie budowlanym:

Zastosowane technologie winny spełniać wymagania, o których mowa w art. 143 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

IV. Inne uwarunkowania:

- 1) inwestor obowiązany jest uzyskać wszystkie decyzje i pozwolenia wymagane dla rozwiązań zastosowanych na terenie inwestycji, których obowiązek uzyskania wynika z przepisów szczególnych i odrębnych,
- 2) ustala się obowiązek unikania, zapobiegania, ograniczania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko,
- 3) ustala się obowiązek prowadzenia monitoringu działania instalacji oraz natychmiastowego informowania właściwych organów, inspekcji i służb o każdej awarii, której skutkiem może zagrożenie dla zdrowia i życia ludzi oraz ponadnormatywne oddziaływanie na środowisko, w tym w szczególności emisja gazów złoonych (odorów).

V. Nie stwierdzam konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 uioś.

Załączona do decyzji charakterystyka przedsięwzięcia stanowi integralną część tej decyzji.

U z a s a d n i e

W dniu 4.12.2023 r. inwestor poprzez pełnomocnika wystąpił do Wójta gminy Suchy Las z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia pod nazwą: „Podwyższenie rzędnych składowiska odpadów dla kwater S2A oraz S2B na terenie Składowiska Odpadów miasta Poznania w Suchym Lesie przy ul. Meteorytowej 1”. Teren planowanego przedsięwzięcia – podwyższenia rzędnych (zwiększenia pojemności) składowiska odpadów dla kwater S2A i S2B stanowi obszar o powierzchni 5,47 ha zlokalizowany na działkach ewidencyjnych nr 485 i 486 – gmina Suchy Las, obręb ewidencyjny 302115_2.001 Biedrusko.

Wójt gminy Suchy Las zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 104 kpa organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej. Decyzje rozstrzygają sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończą sprawę w danej instancji.
2. Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 4 uioś organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć.
3. Zgodnie z art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 1) uioś – decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymagane jest dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.
4. Zgodnie z art. 73 ust. 1 uioś – postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.
5. Zgodnie z art. 80 ust. 1 uioś – jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:
 - 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
 - 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko [dalej: Raport];
 - 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
 - 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.
6. Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 47 Rozporządzenia do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach inne niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389, z późn. zm.).

Z przedłożonego wraz z wnioskiem Raportu wynika, że przedmiotowe przedsięwzięcie jest wymienione w § 2 ust. 1 pkt 47 Rozporządzenia – jest więc zaliczane do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

Wobec powyższego uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji tego przedsięwzięcia jest wymagane. Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 4 uioś – Wójt gminy Suchy Las jest organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Dla terenu, na którym planowana jest realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia, nie został uchwalony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Mając powyższe na uwadze, Wójt wszczął postępowanie w przedmiotowej sprawie zawiadamiając strony postępowania.

W toku prowadzonego postępowania, zgodnie z art. 77 ust. 1 ww. ustawy, Wójt gminy Suchy Las wystąpił o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu i Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu oraz zasięgnął opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu i Marszałka Województwa Wielkopolskiego. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Poznaniu (dalej: RZGW) postanowieniem z dnia 11.01.2024 r. (znak: PO.RZŚ.4900.147.2023.HG) uzgodnił realizację w/w przedsięwzięcia w proponowanym do realizacji wariantcie.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Poznaniu (dalej: PPIS) w dniu 11.01.2024 r. wydał opinię sanitarną (znak: NS.9011.1.338.2021.DK), w której opiniuje pozytywnie warunki realizacji ww. przedsięwzięcia w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych z uwagą, że realizacja i eksploatacja inwestycji nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego inwestor posiada tytuł prawny.

Uwaga została uwzględniona w sentencji decyzji.

Marszałek Województwa Wielkopolskiego (dalej: MWW) postanowieniem z dnia 11.06.2024 r. (znak: DSK-IV.7030.1.21.2023) zaopiniował pozytywnie realizację przedsięwzięcia polegającego na podwyższeniu rzędnych składowiska odpadów dla kwater S2A i S2B na terenie składowiska odpadów innych niebezpieczne i objętne w m. Suchy Las, ul. Meteorytowa 1 w Suchym Lesie.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu (dalej: RDOŚ) postanowieniem z dnia 4.12.2024 r., znak WOO-I.4221.302.2023.JW.5 – uzgodnił w toku postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizację przedsięwzięcia pn. „Podwyższenie rzędnych składowiska odpadów dla kwater S2A oraz S2B na terenie Składowiska Odpadów miasta Poznania w Suchym Lesie przy ul. Meteorytowej 1”,

planowanego do realizacji na działkach nr 485 i 486, obręb ewidencyjny 302115_2.001 Biedrusko, gmina Suchy Las. Warunki określone w ww. postanowieniu uwzględnione zostały w sentencji decyzji.

W ramach przeprowadzanej oceny oddziaływania na środowisko tut. organ analizował, oceniał i określał bezpośredni i pośredni wpływ przedmiotowego przedsięwzięcia na: środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi; dobra materialne; zabytki; krajobraz, w tym krajobraz kulturowy; wzajemne oddziaływanie między tymi elementami; dostępność do złóż kopalin; ryzyko wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych; możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko; wymagany zakres monitoringu.

Po przeanalizowaniu zgromadzonej w postępowaniu dokumentacji, w szczególności biorąc pod uwagę wyniki uzgodnienia i opinii ww. Organów oraz ustalenia zawarte w Raporcie, jak również wniesione wyjaśnienia i uzupełnienia, mając również ustalenia z postępowania z udziałem społeczeństwa (o czym mowa poniżej) stwierdzono, co następuje.

Przedmiotem przedsięwzięcia jest podwyższenie rzędnych składowiska odpadów dla kwater S2A oraz S2B na terenie składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne należącego do Miasta Poznania, przy ulicy Meteorytowej 1. Kwatery składowania odpadów zarówno zamknięte i zrehabilitowane, funkcjonujące oraz planowane do realizacji znajdują się w granicach administracyjnych gminy Suchy Las (działki ewidencyjne nr 485, 486, 1052/1, 1052/13). Przedsięwzięcie planowane jest na działkach ewidencyjnych nr 485 i 486 obręb Biedrusko, gmina Suchy Las. Obecnie przedmiotowe składowisko odpadów składa się z sześciu kwater – A, P-1, P-2 i P-3, S1, S2A. Kwatery A, P-1, P-2, P-3 to kwatery zamknięte, zrehabilitowane. Dla kwatery S1 wnioskodawca uzyskał decyzję Marszałka Województwa Wielkopolskiego wyrażającą zgodę na jej zamknięcie. Kwatera S2A jest obecnie eksploatowana, natomiast kwatera S2B nie została jeszcze wybudowana. Budowa tej kwatery stanowi kolejny etap inwestycji polegającej na budowie kwater S1, S2A i S2B, dla której wnioskodawca uzyskał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach i pozwolenie na budowę.

Kwatery składowiska eksploatowane są w oparciu o pozwolenie zintegrowane wydane przez Marszałka Województwa Wielkopolskiego. Eksploatacja kwatery S2A jest uwzględniona w zmianie pozwolenia zintegrowanego z 12 sierpnia 2021 r., znak DSK-IV.7222.5.2021. Eksploatacja kwatery S2A odbywa się w oparciu o „Instrukcję prowadzenia kwatery nr S2A składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w miejscowości Suchy Las, gm. Suchy Las”, zatwierdzonej decyzją Marszałka Województwa Wielkopolskiego z 27 lutego 2023r., znak DSKIV.7241.17.2022.

Planowane przedsięwzięcie nie będzie wiązać się z wprowadzeniem zmian w konstrukcji kwater. Zaplanowano zmianę sposobu ich eksploatacji w zakresie maksymalnej rzędnej składowania tj. zwiększenie pojemności kwater, z równoczesnym zabezpieczaniem złoża składowanych odpadów podnoszonym sukcesywnie obwałowaniem technologicznym otaczającym obszar składowania odpadów i stopniowo zmniejszającym powierzchnię składowania odpadów w miarę wzrostu rzędnych składowania. Podwyższenie rzędnych składowania kwater S2A i S2B nie wpłynie również na sposób eksploatacji pozostałych elementów technologicznych i infrastrukturalnych zakładu wnioskodawcy.

Zakłada się, że w związku z wnioskowanym podwyższeniem rzędnych nie ulegnie zmianie struktura odpadów kierowanych do składowania. Nie będą się również zmieniały ich ilości określone w dotychczasowych decyzjach: pozwoleniu zintegrowanymi i instrukcji prowadzenia składowiska.

Jak wynika z raportu, kwatera S2A ma powierzchnię w koronie 3,17 ha i pojemność 424 000 m³. Maksymalna rzędna składowania odpadów na obszarze kwatery wynosi 113,9 m n.p.m. Kwatera ta przeznaczona jest do składowania odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, z wyjątkiem odpadów powstających w procesie mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych oraz pozostałości z sortowania odpadów komunalnych. Na obszarze kwatery S2A wydzielone są 2 sektory nieselektywnego składowania odpadów. Główne rodzaje składowanych odpadów to odpady budowlane z grupy 17, głównie odpad o kodzie 17 09 04 (zmieszane odpady z budowy, remontów i demontażu inne niż wymienione w 17 09 01, 17 09 02 i 17 09 03). Planowana do budowy kwatera S2B, dla której wnioskodawca posiada pozwolenie na budowę, będzie miała powierzchnię 2,3 ha i pojemność 328 000 m³. Zaplanowana maksymalna rzędna składowania odpadów również będzie wynosić 113,9 m n.p.m.

Do raportu dołączono dokumentację pt. „EKSPERTYZA możliwości technicznych podwyższenia rzędnych kwater S2A oraz S2B na terenie składowiska odpadów miasta Poznania w Suchym Lesie ul. Meteorytowa 1” opracowaną w sierpniu 2021 r. przez Bartłomieja Adamca z AK NOVA sp. z o.o.

Przeprowadzona analiza wykazała możliwość zwiększenia rzędnej deponowania odpadów o 10 m w stosunku do aktualnej rzędnej deponowania odpadów. Z dokumentacji wynika, że przy zwiększeniu rzędnych składowania o 10 m sumaryczne obciążenia kwatery spowodują osiadanie dna kwatery w zakresie od ok. 9,2 do ok. 32,3 cm. Przebieg procesu osiadania podłoża gruntowego w obrysie kwatery, zgodnie z ekspertyzą, będzie równomierny i rozłożony na przestrzeni długiego horyzontu czasowego, natomiast osiadania o znacznych różnicach wartości będą realizowały się na dużych odległościach co wyeliminuje ryzyko powstania uszkodzeń lub rozszczelnień materiałów użytych do budowy konstrukcji dna kwatery.

Do analizy stateczności bryły odpadów przyjęto wariant kształtowania obwałowań polegający na tworzeniu obwałowania o różnym pochyleniu (1:2,2 oraz 1:2,5), w zależności od sił, ciężaru, profilu gruntowego. Założono, że powierzchnia wierzchowiny kwatery S2A po nadbudowie wyniesie 11 693 m² a maksymalna rzędna deponowania odpadów 123,90 m n.p.m. Dodatkowa pojemność kwatery S2A przy zakładanym podwyższeniu rzędnych wyniesie ok. 174 500 m³. Powierzchnia wierzchowiny kwatery S2B po nadbudowie wyniesie 10 399 m² a maksymalna rzędna deponowania odpadów 123,90 m n.p.m. Dodatkowa pojemność kwatery S2B przy zakładanym podwyższeniu rzędnych wyniesie ok. 122 350 m³. Do analizy konstrukcyjnej nadbudowanej kwatery, założono wykonanie 2,0 m warstwy okrywy rekultywacyjnej.

Z przedstawionej dokumentacji wynika, że aby móc wykonać przedmiotową nadbudowę kwatery S2A oraz S2B, konieczne jest dokonanie zmian w kształtowaniu grobli eksploatacyjnych (w stosunku do aktualnych rozwiązań). Groble winny być kształtowane zgodnie z parametrami zaprezentowanymi w ekspertyzie tj. z pochyleniem 1:2,2 (dla skarpy północnej) oraz 1:2,5 (dla skarpy wschodniej). Wymóg ten został uwzględniony w sentencji decyzji.

Zgodnie z raportem, składowisko odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w Suchym Lesie zlokalizowane zostało w korzystnych warunkach gruntowo-wodnych, spełniających wymagania stawiane tego typu obiektom. Kwatery składowiska spełniają wymogi rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie składowisk odpadów (Dz. U. z 2022 r. poz. 1902). Planowane przedsięwzięcie położone będzie poza granicami głównych zbiorników wód podziemnych i poza obszarami ochronnymi ujęć wód podziemnych.

Z uzgodnienia RZGW wynika, że w oparciu przepisy ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne, tj. art. 426 Prawa wodnego właściwy organ Wód Polskich wydaje oceny wodnoprawne, pod warunkiem ustalenia, że planowane inwestycje lub działanie wpływa korzystnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych (art. 430 Prawa wodnego) lub ustalono, że planowana inwestycja lub działanie nie wpływa na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych (art. 431 Prawa wodnego).

Przez cele środowiskowe należy zrozumieć:

- dla jednolitych części wód powierzchniowych niewyznaczonych jako sztuczne lub silnie zmienione jest ochrona oraz poprawa ich stanu ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby osiągnąć co najmniej dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny wód powierzchniowych, a także zapobieganie pogorszeniu ich stanu ekologicznego i stanu chemicznego (art. 56 Prawa wodnego),
- dla sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych jest ochrona tych wód oraz poprawa ich potencjału ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby osiągnąć co najmniej dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny wód powierzchniowych, a także zapobieganie pogorszeniu ich potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego (art. 57 Prawa wodnego),
- dla jednolitych części wód podziemnych jest:
 - 1) zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń;
 - 2) zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu;
 - 3) ich ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan (art. 59 Prawa wodnego),
- dla obszarów chronionych jest osiągnięcie norm i celów wynikających z przepisów, na podstawie których te obszary chronione zostały utworzone, przepisów ustanawiających te obszary lub dotyczących tych obszarów, o ile nie zawierają one w tym zakresie odmiennych uregulowań (art. 61 Prawa wodnego). Ustalono, że planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest w granicach jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) o kodzie GW600060 oraz w granicach zlewni jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) „Warta od Kopli do Wełny” o kodzie RW600012185999.

Zgodnie z obowiązującym „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” (Dz. U. z 2023, poz. 335) JCWPd GW600060 charakteryzuje się dobrym stanem chemicznym i ilościowym. Zgodnie z oceną ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego została określona jako zagrożona ilościowo i chemicznie. Dla JCWPd celem środowiskowym jest dobry stan chemiczny oraz ilościowy. Zidentyfikowane presje znaczące: pobór punktowy z ujęć wód podziemnych (rejon Poznania), presja obszarowa rozproszona związana z rolnictwem i gospodarką komunalną. JCWPd przeznaczona do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi. JCWP RW600012185999 „Warta od Kopli do Wełny” posiada status silnie zmienionej części wód, jej stan jest zły. Celem środowiskowym jest dobry potencjał ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny na odcinku cieku istotnego Warta w obrębie JCWP (dla jesiotra); zapewnienie drożności cieku dla migracji gatunków o znaczeniu gospodarczym na odcinku cieku głównego Warta w obrębie JCWP (dla troci wędrownej oraz węgorza europejskiego) oraz dobry stan chemiczny. Zgodnie z oceną ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego JCWP RW600012185999 została określona jako zagrożona. Główne źródło presji troficznych: odpływ miejski (wody opadowe) oraz źródła przemysłowe oraz źródła bytowe i komunalne (punktowe i rozproszone). Główne źródło presji hydromorfologicznych: prostowanie koryta - rzeki główne, budowle regulacyjne (opaski brzegowe, ostrogi, tamy podłużne) - rzeki główne. Dla danej JCWP zostało ustanowione odstępstwo z art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Odstępstwo polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: azot ogólny, azot azotanowy, BZT5; IFPL. Jest to spowodowane warunkami naturalnymi, a w odniesieniu do substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE – brakiem możliwości technicznych (w tym niewystarczającymi danymi na temat źródeł zanieczyszczenia) i nieproporcjonalnością kosztów. Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań (którego zakres i skuteczność określono w zestawach działań).

Ustalono, że teren inwestycyjny znajduje poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 pkt. 34 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne.

Ustalono, że teren, na którym zlokalizowane jest planowane przedsięwzięcie położony jest poza obszarami objętymi ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tj. Dz. U. z 2022 r. poz. 916), na granicy z obszarem chronionego krajobrazu – Biedrusko.

Przedmiotowe przedsięwzięcie nie kwalifikuje się do inwestycji i działań, które wymagają uzyskania oceny wodnoprawnej, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 27 sierpnia 2019 r. w sprawie rodzajów inwestycji i działań, które wymagają uzyskania oceny wodnoprawnej (Dz.U. z 2019 r., poz. 1752).

Mając na względzie powyższe oraz charakter przedsięwzięcia, nie stwierdza się negatywnego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na realizację celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, a określonych dla tych części wód w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2022 r. (Dz. U. z 2023, poz. 335), co znajduje potwierdzenie w uzgodnieniu RZGW.

Woda na terenie zakładu jest wykorzystywana na cele bytowe, porządkowe oraz technologiczne. W związku z planowanym zwiększeniem pojemności kwater S2A i S2B nie przewiduje się zmian zapotrzebowania na wodę. W wyniku planowanego podniesienia rzędnych składowiska odpadów nie ulegnie zmianie zestaw sprzętu eksploatowanego na terenie kwater ani ilość pracowników zaangażowanych w eksploatację kwatery. Podniesienie rzędnych nie spowoduje zmiany przyjętej obsługi w zakresie odprowadzania ścieków technologicznych – wód odciekowych przez system odbioru i oczyszczania ścieków przemysłowych w zakładowej oczyszczalni ścieków. Oczyszczone odcieki gromadzone są w stawie stabilizacyjnym, a następnie odprowadzane do ziemi - infiltracja przez dno stawu. Część surowych odcieków oraz odciek zatężony z oczyszczalni ścieków jest recykulowana na istniejące kwatery składowania. Zakładane zwiększenie pojemności kwatery poprzez podwyższenie rzędnych nie będzie wpływało na zwiększenie ilości wód odciekowych. Łączna ilość ścieków przemysłowych w odniesieniu do ilości przyjętych w posiadanych pozwoleniach pozostanie bez zmian. Wody opadowe i roztopowe z terenu zakładu są kierowane zgodnie z pozwoleniem wodnoprawnym do dwóch odbiorników: stawu stabilizacyjnego zlokalizowanego na działce nr 486, obręb Biedrusko oraz do rowu C-3 zlokalizowanego na działce nr 312, obręb Biedrusko. Wody opadowe i roztopowe z kwater S2A i S2B są przewidziane do wprowadzania do stawu stabilizacyjnego, po ich podczyszczeniu w osadniku.

W związku z podwyższeniem rzędnych na kwaterach S2A i S2B łączna ilość wód opadowych i roztopowych odprowadzanych z terenu kwater nie ulegnie zmianie. Łączna ilość wód opadowych i roztopowych w odniesieniu do ilości przyjętych w posiadanych pozwoleniach pozostanie bez zmian.

Po przeanalizowaniu materiałów dotyczących budowy geologicznej, warunków hydrogeologicznych, biorąc pod uwagę zakres i skalę przedsięwzięcia oraz zastosowane na składowisku rozwiązania chroniące środowisko gruntowo-wodne, nie przewiduje się znacząco negatywnego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na wody podziemne.

Przedmiotowe przedsięwzięcie zlokalizowane zostanie poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy o ochronie przyrody. Najbliżej położony obszar Natura 2000: specjalny obszar ochrony siedlisk Biedrusko PLH300001 położony jest w sąsiedztwie terenu inwestycji, w odległości 30 m od jego granic. Ponadto teren graniczy bezpośrednio z obszarem chronionego krajobrazu Biedrusko.

Przedsięwzięcie położone jest poza korytarzami wyznaczonymi w opracowaniu: Jędrzejewski W., Nowak S., Stachura K., Skierczyński M., Mysłajek R. W., Niedziałkowski K., Jędrzejewska B., Wójcik J. M., Zalewska H., Pilot M., Górny M., Kurek R.T., Ślusarczyk R. Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce. Zakład Badania Ssaków PAN, Białowieża 2011, jak również poza obszarami ważnymi dla ptaków wyznaczonymi w opracowaniu Wylegała P., Kuźniak S., Dolata P. T. „Obszary ważne dla ptaków w okresie gniazdowania oraz migracji na terenie województwa wielkopolskiego”.

W otoczeniu terenu składowiska odpadów znajdują się tereny półotwarte z mozaiką zadrzewień i łąk oraz las. Po stronie wschodniej, u podstawy wzniesienia składowiska przylega ogrodzony teren oczyszczalni ścieków z trzema zbiornikami wodnymi, natomiast na południe od wzniesienia składowiska znajdują się budynki gospodarcze, zabudowany teren biokompostowni oraz powyrobiskowy zbiornik wodny, a w otoczeniu grunty orne. Teren jest ogrodzony. Inwestycja nie będzie ingerowała w obszar zieleni w otoczeniu kwater.

Mając na uwadze obecne zagospodarowanie miejsca realizacji inwestycji wraz z obszarem położonym w zasięgu jej oddziaływania oraz jej zakres, nie przewiduje się znacząco negatywnego oddziaływania inwestycji na etapie realizacji, eksploatacji i likwidacji na środowisko przyrodnicze, w tym na bioróżnorodność rozumianą jako liczebność i kondycję populacji występujących gatunków, w szczególności gatunków chronionych, rzadkich lub ginących oraz ich siedliska, w tym utraty, fragmentacji lub izolacji siedlisk oraz zaburzenia funkcji przez nie pełnionych, a także wpływu na ekosystemy – ich kondycję, stabilność, odporność na zaburzenia, fragmentację i pełnione funkcje w środowisku. Inwestycja nie powinna także spowodować nadmiernej eksploatacji lub niewłaściwego wykorzystania zasobów przyrodniczych, czy przyczynić się do rozprzestrzeniania się gatunków obcych. Ze względu na lokalizację planowanej inwestycji poza obszarami chronionymi nie nastąpi jej negatywne oddziaływanie na te obszary w szczególności na gatunki, siedliska gatunków lub siedliska przyrodnicze obszarów Natura 2000, integralność obszarów Natura 2000 lub ich powiązanie z innymi obszarami. Uwzględniając charakter przedsięwzięcia oraz obecne zagospodarowanie przestrzenne obszaru leżącego w jego sąsiedztwie stwierdzono, że inwestycja nie naruszy walorów krajobrazowych najbliższej okolicy. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania skumulowanego planowanej inwestycji na środowisko przyrodnicze, w tym na przedmioty ochrony obszarów Natura 2000.

W raporcie przedstawiono opis wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz opis racjonalnego wariantu alternatywnego. W dokumentacji oceniono oddziaływanie na środowisko analizowanych wariantów oraz dokonano ich porównania. Dokonując oceny tut. organ stwierdził, że wariant proponowany przez wnioskodawcę jest możliwy do realizacji i nie powinien ponadnormatywnie wpływać na środowisko pod warunkiem realizacji przez inwestora wskazanych w sentencji decyzji uwarunkowań.

Najbliższe tereny podlegające ochronie przed hałasem, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. z 2014 r., poz. 112), znajdują się w odległości ok. 400 m i stanowią tereny rekreacyjno-wypoczynkowe oraz w odległości ok. 700 i 730 m i stanowią tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Jako źródła hałasu pracujące na terenie składowiska zidentyfikowano w raporcie (zgodnie z posiadaniem pozwoleniem zintegrowanym) transport odpadów przewidzianych do składowania w obszarze kwatery oraz pracę spycharki i kompaktora w obszarze kwater składowania. Źródła te pracują wyłącznie w porze dziennej. Planowane zwiększenie rzędnych składowania odpadów nie wiąże się z potrzebą intensyfikacji pracy tych źródeł. Praca na kwaterze nadal będzie się odbywała wyłącznie w porze dnia, co ujęto w sentencji decyzji. W raporcie wskazano jednak, że w końcowym okresie eksploatacji kwater, w związku z planowanym podniesieniem maksymalnych rzędnych składowania odpadów kompaktor i spycharka będą pracowały na rzędnych

o 10 m wyższych niż dotychczas zakładano. Jednocześnie wskazano, że z uwagi na znacznie mniejsze strumienie odpadów przetwarzanych w skali roku i odpowiednio w skali doby, sprzęt na składowisku – kompaktor i spycharka pracują z ponad dwukrotnie niższym czasokresem niż wcześniej na kwaterach P3, S1.

Do przedłożonej dokumentacji dołączono najnowsze sprawozdanie z badań hałasu w środowisku nr 15/HMB/2023/13 wykonanych 06.09.2023 r. na terenach objętych ochroną akustyczną zlokalizowanych w otoczeniu przedmiotowego składowiska. Z przedstawionych wyników pomiarów wynika, że funkcjonowanie zakładu nie powoduje przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach objętych ochroną akustyczną.

Ze względu na niewielką skalę emisji hałasu do środowiska oraz odległość od obszarów chronionych akustycznie, a także fakt, iż wyklucza się prowadzenie eksploatacji kwater składowania w godzinach nocnych, nie przewiduje się znaczącego wpływu tych działań na klimat akustyczny w rejonie zakładu.

W raporcie przedstawiono oddziaływanie przedmiotowego przedsięwzięcia na jakość powietrza. W strefie kwater planowanych do podwyższenia rzędnych składowania zidentyfikowano następujące źródła emisji zanieczyszczeń do powietrza: transport odpadów przewidzianych do składowania oraz praca spycharki i kompaktora w obszarze kwater. Na eksploatowanej kwaterze S2A wykonano 10 sztuk tymczasowych studni odgazowujących, które są wznoszone wraz ze wzrostem odpadów. Jak wskazano w raporcie, z uwagi na rodzaj składowanych odpadów (podstawowy strumień to odpady o kodzie 17 09 04), nie ma uzasadnienia prowadzenie aktywnego odgazowania kwatery, gdyż zawartość metanu z przetwarzania w/w odpadów nie daje możliwości energetycznego wykorzystania powstającego biogazu. Jednocześnie, studnie odgazowujące zostały przewidziane, aby w przypadku składowania odpadów ulegających biodegradacji (których składowanie jest dopuszczone na kwaterze S2A), umożliwić przechwytywanie i zagospodarowanie powstającego biogazu albo poprzez energetyczne wykorzystanie w istniejącej elektrociepłowni biogazowej albo poprzez unieszkodliwianie – spalanie w pochodni. W raporcie wskazano, że w związku z rodzajami odpadów możliwymi do składowania na kwaterze S2A, wszystkie analizy wykonywane dotychczas związane z oddziaływaniem kwatery prowadzone były z założeniem składowania na kwaterach odpadów komunalnych ulegających biodegradacji i analizy te nie wykazywały przekroczenia dopuszczalnych standardów jakości powietrza. Zmiana maksymalnej rzędnej składowania na kwaterach S2A i S2B nie wpłynie negatywnie na charakterystykę oddziaływania emisji do powietrza z tej instalacji. Wyniki pomiaru immisji wykazują obecność w powietrzu na terenie czaszy zrehabilitowanych kwater składowiskowych amoniaku w stężeniu $21 \mu\text{g}/\text{m}^3$, jednocześnie nie stwierdzono obecności pozostałych gazów (H_2S , NO_2 , SO_2) na poziomie wyższym niż $0,1 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Nie stwierdzono przekroczenia poziomów dopuszczalnych badanych substancji, co wskazuje, że w zakresie tych charakterystycznych wskaźników składowisko w Suchym Lesie nie oddziałuje w stopniu znaczącym negatywnie na jakość powietrza w najbliższym otoczeniu.

Niemniej, mając na uwadze okresowe skargi mieszkańców, w sentencji decyzji wskazano obowiązek składowania odpadów w taki sposób, by nie dochodziło do emisji gazów zło-wonnych (odorów) poza teren składowiska odpadów, jak również obowiązek prowadzenia monitoringu działania instalacji oraz natychmiastowego informowania właściwych organów, inspekcji i służb o każdej awarii, której skutkiem może zagrożenie dla zdrowia i życia ludzi oraz ponadnormatywne oddziaływanie na środowisko, w tym w szczególności emisja gazów zło-wonnych (odorów).

Jak ustalono, składowisko nie jest położone na terenach zalewowych oraz zagrożonych wystąpieniami powodzi, a także terenach zagrożonych ruchami masowymi ziemi. Uwzględniając rodzaj i lokalizację inwestycji należy stwierdzić, że przedsięwzięcie będzie zaadaptowane do postępujących zmian klimatu. Charakterystyka technologiczna planowanego przedsięwzięcia oraz charakterystyka przestrzenna świadczy, nie będzie ona wpływała na klimat lokalny w otoczeniu lokalizacji. Na omawianym terenie nie będą eksploatowane instalacje ani urządzenia, które mogłyby wpływać na zmianę temperatury lub innych elementów charakteryzujących klimat w otoczeniu lokalizacji.

Ocena oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, przedstawiona w raporcie, dokonana została w oparciu o szczegółowe informacje i konkretne założenia przyjęte do analiz, w tym położenie planowanych obiektów na terenie inwestycyjnym. Dla lokalizacji planowanych obiektów wskazanych w dokumentacji wykazano dochowanie norm jakości środowiska określonych w obowiązujących przepisach prawa. Mając powyższe na uwadze, przy zachowaniu wszelkich ustaleń zawartych w raporcie oraz spełnieniu warunków realizacji przedsięwzięcia wskazanych w decyzji, przedmiotowa inwestycja nie będzie powodowała przekroczenia standardów jakości środowiska.

Ze względu na szczegółowy i jednoznaczny opis planowanej do zastosowania technologii oraz stosowanych środków mających na celu minimalizację negatywnego oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, nie stwierdzono konieczności ponownego przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 uioś. Z przedłożonej dokumentacji wynika, że planowane przedsięwzięcie nie zalicza się do zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 138).

Przedsięwzięcie będzie przystosowane do zmieniających się warunków klimatycznych i możliwych zdarzeń ekstremalnych takich jak fale upałów, długotrwałe susze, ekstremalne opady, gwałtowne burze i wiatry, fale chłodu i intensywne opady śniegu, zamarzanie i odmrażanie.

W sentencji decyzji wskazano również na obowiązek przestrzegania głównej zasady eksploatacji instalacji wynikający z art. 144 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r., poz. 672 ze zmianami) zgodnie z którą eksploatacja instalacji nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny.

W ramach oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko tut. organ określał, analizował oraz oceniał bezpośredni i pośredni wpływ tego przedsięwzięcia na zarówno na szeroko rozumiane środowisko, jak i w szczególności na zdrowie i warunki życia ludzi. Mając na uwadze analizowany przewidywany wpływ planowanego przedsięwzięcia na poszczególne elementy środowiska, jak również zważywszy na odległość planowanej instalacji od najbliższych terenów zamieszkałych – stwierdzono, że przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie oddziaływać znacząco na zdrowie i warunki życia ludzi, z zastrzeżeniami odnoszącymi się do emisji gazów złotonnych, omówionymi powyżej.

Wskutek realizacji przedsięwzięcia, na terenach silnie antropogenicznie przekształconych wskutek składowania odpadów podniesieniu ulegną rzędne kwater. Zmiana ta będzie miała zatem wpływ na lokalny krajobraz tego terenu. Zmiany w krajobrazie są charakterystyczne dla tego typu inwestycji.

Teren planowanego przedsięwzięcia dotyczy kwater składowiska odpadów, stąd nie występują w jego obrębie zabytki lub inne obiekty cenne krajobrazowo – realizacja inwestycji pozostanie zatem bez wpływu na krajobraz kulturowy tego terenu.

Realizacja przedsięwzięcia pozostanie bez wpływu na dostępność kopalni, jak również zważywszy, że jest zlokalizowane w dużej odległości od granic państwa oraz ograniczony zasięg oddziaływania - nie będzie powodowało transgranicznego oddziaływania.

W ramach oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko tut. organ określał, analizował oraz oceniał możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W sentencji decyzji zawarto uwarunkowania mające za zadanie zapobieganie i zmniejszanie negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Zgodnie z Rozdziałem 2 Działu III uioś w związku z art. 79 ust. 1 uioś – tut. organ zapewnił możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadzona została ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Wójt podawał do publicznej wiadomości informacje o: przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko; wszczęciu postępowania; przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie; organie właściwym do wydania decyzji oraz organach właściwych do wydania opinii i dokonania uzgodnień; możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu; możliwości składania uwag i wniosków; sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, ze wskazaniem 30-dniowego terminu ich składania; organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków.

W postępowaniu z udziałem społeczeństwa nikt nie wyraził chęci zapoznania się z dokumentacją sprawy. W terminie, o którym mowa powyżej, nie zostały wniesione żadne uwagi i wnioski.

Zgodnie z art. 7, art. 10; art. 61 § 4; art. 73; art. 77, art. 78, art. 106 §2 kpa zapewniono stronom czynny udział w każdym stadium postępowania: były zawiadamiane o wszczęciu postępowania oraz o zwracaniu się o zajęcie stanowiska przez inne organy, miały możliwość przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów, a przed wydaniem decyzji – umożliwiono stronom wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strony postępowania nie skorzystały z przysługujących im uprawnień.

W toku postępowania w dniu 10.01.2024 r. wpłynęło pismo podpisane przez Nadleśniczego Nadleśnictwa Łopuchówko Tomasza Markiewicza reprezentującego stronę postępowania Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe Nadleśnictwo Łopuchówko z siedzibą w Łopuchówku 1 (62-095 Murowana Goślina), w którym strona wnosi „o sporządzenie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w przypadku gdyby inwestycja miała być realizowana na obszarach działek o nr ewidencyjnych 485 i 486, obręb Biedrusko. Zważywszy, że przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, a raport o oddziaływaniu na środowisko wnoszący o wszczęcie postępowania przedłożył wraz z wnioskiem, co wypełnia zakres żądania strony przedstawiony w powołanym piśmie.

Wobec powyższego Wójt uznał zgromadzony materiał dowodowy za pełny i wyczerpujący - wystarczający do wydania niniejszej decyzji. Organ za udowodnione fakty uznał przewidywane oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia we wszystkich poddawanych analizie sferach, zasięg tego oddziaływania oraz zachowanie standardów jakości środowiska w granicach określonych prawem oraz brak przekroczeń na obszarach poddanych ochronie, o czym mowa powyżej. Materiał dowodowy, stanowiły w szczególności „Raport...” wraz z uzupełnieniami, wyniki uzgodnień i opinii właściwych organów, tj. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu i Marszałka Województwa Wielkopolskiego, dokumenty wniesione przez Wnioskodawcę i stronę postępowania.

Pouczenie

- 1. Od niniejszej decyzji służy stronom prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu za pośrednictwem Wójta Gminy Suchy Las w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.**
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Niniejszą decyzję dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 uioś oraz zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a uioś. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna. Jeżeli jednak realizacja przedsięwzięcia przebiegać będzie etapowo, złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, o ile strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na który została przeniesiona ta decyzja, otrzymali, przed upływem terminu 6 lat od organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, stanowisko, że realizacja planowanego przedsięwzięcia przebiega etapowo oraz że aktualne są warunki realizacji przedsięwzięcia określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowieniu, o którym mowa w art. 90 ust. 1 uioś, jeżeli było wydane.

WÓJT

Grzegorz Wojtera

Otrzymują:

1. Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa Oddział Terenowy w Poznaniu, ul. A. Fredry 12, 61-701 Poznań
2. Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe Nadleśnictwo Łopuchówko, Łopuchówko 1, 62-095 Murowana Goślina
3. Miasto Poznań, Pl. Kolegiacki 17, 61-841 Poznań
4. Zakład Zagospodarowania Odpadów w Poznaniu Sp. z o.o., ul. Ratajczaka 19, 61-814 Poznań, reprezentowanego przez p. Marka Kundegórskiego ze SWECO Polska Sp. z o.o., ul. Franklina Roosevelta 22, 60-829 Poznań

Starosta Poznański (ostateczną decyzję)
ROŚ-a/a

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Poznaniu
3. Dyrektor Zarządu Zlewni Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Poznaniu
4. Marszałek Województwa Wielkopolskiego

„Podwyższenie rzędnych składowiska odpadów dla kwater S2A oraz S2B na terenie Składowiska Odpadów miasta Poznania w Suchym Lesie przy ul. Meteorologicznej 1”.

Terren planowanego przedsięwzięcia – podwyższenia rzędnych (zwiększenia pojemności) składowiska odpadów dla kwater S2A i S2B stanowi obszar o powierzchni 5,47 ha zlokalizowany na działkach ewidencyjnych nr 485 i 486 – gmina Suchy Las, obręb ewidencyjny 302115_2.001 Biedrusko

wydanej w dniu 10 marca 2021 r. (znak ROS 62/20.14.102/3) przez Wójta Gminy Suchy Las na wniosek podmiotu Związek Zagospodarowania Odpadów w Poznaniu Sp. z o.o., ul. Rakajczaka 19, 61-614 Poznań

Planowanym przedsięwzięciem jest podwyższenie rzędnych składowiska odpadów dla kwater S2A oraz S2B na terenie Składowiska Odpadów miasta Poznania w Suchym Lesie, przy ulicy Meteorologicznej 1. Składowisko odpadów wraz z infrastrukturą znajduje się na terenach leżących przy granicy miasta Poznania i gminy Suchy Las. Kwatery składowania odpadów zarówno zamknięte i zrekultywowane, funkcjonujące oraz planowane do realizacji znajdują się na gruntach gminy Suchy Las (działki ewidencyjne nr 485, 486, 1052/1, 1052/13).

Na gruntach należących do Miasta Poznania zlokalizowana jest Biokompostownia – instalacja fermentacji i kompostowania bioodpadów (na działce ewid. nr 245/54).

Obecnie składowisko odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne miasta Poznania w Suchym Lesie składa się z sześciu kwater – A, P-1, P-2 i P-3, S1, S2A. Kwatery A, P-1, P-2, P-3 to kwatery zamknięte, zrekultywowane. Dla kwater S1 Spółka uzyskała decyzję wyrażającą zgodę na zamknięcie (Decyzja Marszałka Województwa Wielkopolskiego z dnia 12 października 2020 r., znak: DSR-II-2.7241.1.10.2020, wyrażająca zgodę na zamknięcie kwater S-1 składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, w m. Suchy Las).

Kwaterny S2A oraz S2B, których zwiększenie pojemności jest przedmiotem planowanego przedsięwzięcia zostały zaprojektowane w ramach realizacji inwestycji pn. „budowa trzech kwater S1, S2A, S2B na składowisku Odpadów Miasta Poznania”. Zgodnie z dokumentacją projektową oraz wydaną w dniu 17 marca 2015r. decyzją Pozwolenia na Budowę (decyzja nr 1113/15, znak AB.6740.239.2015.VII), kwatery winny zostać wykonywane w kolejnych etapach. Rozpatrując inwestycję budowy kwater w kontekście etapowania budowy obiektów, kwatera nr S1 oraz S2A zostały wybudowane. Aktualnie w eksploatacji znajduje się kwatera S2A. Kwatera S2B nie została jeszcze wybudowana.

Dla planowanej inwestycji – budowy kwater S1, S2A, S2B została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach – Decyzja Wójta Gminy Suchy Las z dnia 15 września 2014 r. (znak ROS.6220.4.2014) o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pn. budowa kwater S1, S2A i S2B składowiska miasta Poznania w Suchym Lesie przy ul. Meteorologicznej 1 (lokalizacja planowanego przedsięwzięcia na działkach ewidencyjnych nr 485 i 486 obręb Biedrusko, gm. Suchy Las, powiat poznański).

Celem planowanego podwyższenia rzędnych składowania jest optymalne wykorzystanie powierzchni zaprojektowanych kwater z założeniem składowania w ich obszarze ilości odpadów jakie wynikają z możliwości technicznych i nie będą stanowiły zagrożenia dla środowiska.

Jak wykazują analizy geotechniczne wykonane ze znaczącym marginesem bezpieczeństwa, planowane podwyższenie rzędnych składowania dla kwater S2A i S2B do rzędnej 123,9 m n.p.m., o 10 m w stosunku do aktualnej rzędnej składowania (113,9 m n.p.m.), pozwoliłoby zwiększyć pojemności kwater o odpowiednio 174 557 m³ dla S2A i 122 354 m³ dla S2B.

Składowane dotychczas ilości odpadów oraz prognoza zapewnienia składowiska.

Pojemność geometryczna kwater S2A wynosi 424 000 m³. Określona w instrukcji eksploatacji całkowita masa odpadów przewidzianych do składowania została określona na ok. 318 000 Mg odpadów, przy zastosowaniu umownego przelicznika – ciężaru objętościowego składowanych odpadów na poziomie 0,75 Mg/m³.

Eksploatację kwater S2A rozpoczęto 17.11.2020 r. Do 31.12.2022 r. na kwaterze złożono 122 752 Mg odpadów z podziałem na poszczególne lata:

Okres składowania	Ilość składowanych odpadów [Mg]
17.11.2020 r. – 31.12.2020 r.	3 145
2021 r 52 938	
2022 r. 66 669	
Razem	122 752

Głównie rodzaje składowanych odpadów to odpady budowlane z grupy 17, głównie odpad o kodzie 17 09 04 (zmieszane odpady z budowy, remontów i demontażu inne niż wymienione w 17 09 01, 17 09 02 i 17 09 03), których w roku 2021 przyjęto 51 336 Mg, a w roku 2022 65 963 Mg, czyli: powyżej 96% strumienia odpadów przyjmowanych na składowisku.

Poniżej przedstawiono strukturę strumienia odpadów przyjętych do składowania w roku 2022.

Lp.	Kod Odpadu	Masa [Mg]
1	16 02 16	4,996
2	16 81 02	120,820
3	17 02 02	14,880
2	17 03 80	702,620
3	17 06 04	149,300
4	17 09 04	65,096,040
5	20 02 03	354,060
6	20 03 06	30,960
6	20 03 99	194,860
	Suma [Mg]	66.668,536

Przy założeniu podobnego poziomu dostaw odpadów do składowania (ok. 75 000 Mg/rok), pojemność pozostała kwater S2A (195 248 Mg) zapewni składowanie strumienia odpadów (głównie odpadów budowlanych) przez ok. 2,6 roku.

Kwatera S2B (dla której prowadzący składowisko posiada wszystkie niezbędne decyzje umożliwiające podjęcie budowy kwater) posiada pojemność 328 000 m³, co przy dotychczasowym umownym przeliczniku pozwala na składowanie w jej obszarze 246 000 Mg odpadów i eksploatację kwater przez ok. 3,3 roku.

Tak więc przy założeniu zblizonego, ograniczonego poziomu dostaw odpadów, kwatery S2A i S2B zostaną zapełnione w ciągu 5,8 roku.

Należy zaznaczyć, że na składowisku w Suchym Lesie odbierany jest obecnie ograniczony strumień odpadów zdecydowanie mniejszy niż wynikający z posiadanych decyzji i założeń projektowych, zdecydowanie niższy niż w latach wcześniejszych.

Przy założeniu poziomu dostaw odpadów wynikającego z posiadanych decyzji oraz z analiz ilości odpadów budowlanych powstających w rejonie Poznania i Suchego Lasu (ok. 200 000 Mg/rok), dotychczasowa pojemność obszaru składowania S2A i S2B wystarczyłaby na 2,2 roku.

Analiza możliwości technicznych podwyższenia rzędnych składowania kwater S2A oraz S2B

Wykonane analizy szczegółowe

W roku 2021 wykonana została ekspertyza możliwości technicznych podwyższenia rzędnych kwater S2A oraz S2B na terenie Składowiska Odpadów m. Poznania w Suchym Lesie ul. Meteorologicznej 1. Autorem ekspertyzy jest firma AK NOVA Sp. z o.o. [1] Niezbędne badania geotechniczne oraz analizy stateczności składowiska jako materiały wyjściowe do ekspertyzy wykonała firma GT Projekt.

Opinia Geotechniczna. Rozpoznanie warunków geotechnicznych istniejących obwałowań na potrzeby ekspertyzy możliwości technicznych podwyższenia rzędnych kwater S2A oraz S2B na terenie Składowiska Odpadów Miasta Poznania w Suchym Lesie, ul. Meteorowa 1. GT Projekt. Poznań 2021 r.

Ekspertyza Techniczna, dotycząca możliwości technicznych podwyższenia rzędnych kwater S2A oraz S2B na terenie Składowiska Odpadów Miasta Poznania w Suchym Lesie, ul. Meteorowa 1. GT Projekt. Poznań 2021 r.

Zestawienie istotnych ustaleń wykonanej ekspertyzy

Poniżej przedstawiono najbardziej istotne ustalenia wykonanej ekspertyzy.

Cel ekspertyzy

Celem ekspertyzy było określenie zakładanych rzędnych składowania odpadów (zwiększenie rzędnych), ujęciowanie na osiągnięcie docelowej bryły odpadów, która swoim kształtem, ciężarem, nie będzie wpływać na istniejącą/przyszłą infrastrukturę towarzyszącą (m.in. istniejące/przyszłe obwałowania, drenaż odcieków, system uszczelnień kwater).

Historia projektowania i budowy kwater S2A i S2B

Kwatera S2A oraz S2B, zostały zaprojektowane w ramach realizacji inwestycji p.n. „Budowa trzech kwater S1, S2A, S2B na składowisku Odpadów Miasta Poznania”.

Zgodnie z założeniami projektowymi oraz wydaną w dniu 17 marca 2015r. decyzją Pozwolenia na Budowę (decyzja nr 1113/15, znak AB.6740.2.39.2015.VII), kwatera winny zostać wykonywane w III etapach. Rozpatrując inwestycję budowy kwater w kontekście etapowania budowy obiektów, kwatera nr S1 oraz S2A zostały wybudowane, gdzie uzyskano decyzję na użytkowanie obiektów. Kwatera S2B nie została jeszcze wybudowana.

W myśl zapisów projektu budowlanego kwater S1, S2A oraz S2B, przedmiotowe kwatera charakteryzują się następującymi parametrami eksploatacyjnymi:

▣ Kwatera S2A: pojemność kwater wynosi ok. 424 000m³, powierzchnia na poziomie korony obwałowań 31 700 m², maksymalna rzędne składowania 113,90 m n.p.m.

▣ Kwatera S2B: pojemność kwater wynosi ok. 328 000m³, powierzchnia na poziomie korony obwałowań 23 000 m², maksymalna rzędne składowania 113,90 m n.p.m.

Poszczególne etapy realizowane są stopniowo w miarę wypełniania kwater odpadami i w miarę konieczności zamknięcia i rekultywacji kolejno kwater S1, S2A.

Zgodnie z przyjętą zasadą eksploatacyjną kwater, po osiągnięciu rzędnej odpadów równej rzędnej korony obwałowania kwater, tworzone są groble eksploatacyjne, wykonane z materiału spoistego. System ten ma za zadanie stworzenie stabilnego zbocza tworzonych skarp, zabezpieczenie bryły odpadów przed ewentualnym wydotawianiem się odcieków oraz zabezpieczenie przed wywiewaniem odpadów poza obszar unieszkodliwiania.

Warstwy konstrukcyjne kwater S2A oraz S2B (stan projektu budowlanego kwater)

Kwatera została zaprojektowana zgodnie z zasadą „systemu wielu barier”, przy której kilka elementów zabezpieczenia działa niezależnie od siebie, czyniąc składowisko bezpiecznym dla środowiska. Koncepcja ta polega na kompleksowym ujęciu problemów związanych ze składowiskiem odpadów tj. odpowiednia lokalizacja składowiska, znajomość warunków geologicznych podłoża, zastosowanie systemu uszczelnienia, odpowiednia infrastruktura, system usuwania odcieków - drenaż odcieków, zbiornik na odcieki, system ujmowania gazu składowiskowego.

Kwatera została zlokalizowana w bezpośrednim sąsiedztwie rekultywowanych kwater.

W celu maksymalnego wykorzystania dostępnej na rozpatrywanym terenie kubatury złoża odpadów zarożone, że w ramach eksploatacji projektowanych kwater S1, S2A i S2B powstanie złożo odpadów tworzące jedną bryłę z obecnie rekultywowaną skarpą istniejących kwater.

Dno kwater zostało ukształtowane ze spadkiem 1,00% w kierunku zbieracza odcieków DN 300 mm S1. 8. Z takim samym spadkiem ułożono sączki, które przechwytywać powstające odcieki. Każdy sączek został ułożony w wyprofilowanym zagłębieniu dna kwater. Spadki poprzeczne kwater wynoszą ok. 2,00 % oraz ok. 8,10 % (w kierunku do sączka). Zbieracz został ułożony w południowej części projektowanych kwater i posiada spadek o wartości ok. 3,10 % w kierunku południowy - wschód.

Do budowy kwater użyto następujących materiałów:

Uszczelnienie dna i skarp wewnętrznych:

▣ Warstwa uszczelnienia mineralnego o grubości 0,5 m o współczynniku filtracji $k < 1 \times 10^{-9} \text{ m/s}$;

▣ Warstwa uszczelniająca - geomembrana PEHD grubości 2 mm (gładka w dnie oraz fakturowana na skarpach);

▣ Geowłóknina 400 g/m²;

▣ Warstwa ochronna o współczynniku filtracji $k > 1 \times 10^{-4} \text{ m/s}$; grubości warstwy 0,5m (dno, skarpy oraz drenaż)

Drenaż odcieków: z rur Ø 200 i 300 mm - SN 8;

Obсыпка drenażu - żwir 16/32, 8/16 mm;

Warunki geotechniczne

W celu dokonania analizy technicznych możliwości zwiększenia rzędnej deponowania odpadów na kwaterze S2A oraz S2B, konieczne było dokonanie analizy stateczności skarp kwater oraz wpływu zdeponowanych odpadów na warstwy konstrukcyjne kwater. Mając powyższe na uwadze, niezbędnym było rozpoznanie stanu geotechnicznego istniejących obwałowań kwater S2A oraz obszaru kwater S2B. Warunki geotechniczne, zostały rozpoznane w dniu 10.06.2021r. przez firmę GT Projekt. Raport z przeprowadzonych badań, został zaprezentowany w zał. Nr 1.

Podczas dokonywania analizy, posilkowano się także dokumentacją archiwalną, służącą podczas projektowania przedmiotowych kwater wykonana przez firmę EKOGEO w roku 2013.

Stan istniejący grobli kwater S2A oraz podłoża w obszarze przyszłej kwater S2B, został rozpoznany w oparciu o cztery wiercenia badawcze do głębokości 6,0m p.p.t. oraz dziesięć sondowań statycznych CP^u (łącznie wykonano 58,6 m.b. sondowań).

Analiza materiałów archiwalnych wskazuje, że na terenie lokalizacji kwater należało się spodziewać skomplikowanej budowy geologicznej. W głębszym podłożu występują osady neogeńskie: iły zielone i pstry górnoe miocenu spiętrzone glaciektomicznie; ich strop zapada gwałtownie w kierunku północnym. Powyżej odnotowano osady czwartorzędowe, na które składają się warstwy glin zwiolowych zlodowacenia środkowopolskiego i północnopolskiego, lokalnie rozdzielonych warstw piasków międzyglinowych o miąższości dochodzącej do kilkunastu metrów. Miąższość poziomów glin mcrenowych ulega redukcji w kierunku południowym tj. w stronę Góry Morasko (do miąższości minimalnej około 5,0 m).

W wykonanych otworach badawczych rodzime grunty stanowią osady bezpośredniej akumulacji zlodowacenia północnopolskiego w postaci glin morenowych wraz z przewarstwieniami piasków glaciufialnych i fluwioglacjalnych. Pod względem litologicznym są to gliny piaszczyste, piaszki gliniaste z przewarstwieniami piasków drobnych, piasków pylastych i domieszka kamienni i zwirow.

W wykonanych otworach badawczych nie stwierdzono wody gruntowej do głębokości rozpoznania (czyli do głębokości 6,0 – 8,0 m p.p.t.).

Analiza technicznej możliwości zwiększenia rzędnej deponowania odpadów.

Analiza podniesienia rzędnej na przedmiotowych kwaterach S2A oraz S2B, została przeprowadzona dla założenia podniesienia rzędnej o 3,0m oraz 6,0m. Z uwagi na fakt, iż pierwotne założenia (3,0m, 6,0m) nie powodowały znacznych obciążeń dla istniejącej infrastruktury kwater, zdecydowano się wykonać dodatkową analizę, dla założenia podniesienia rzędnej do 10m (ponad rzędnią określonej w aktualnej decyzji pozwolenia na budowę).

Autorzy wskazali, że zwiększając rzędnią powyżej 10m, zaczęły się pojawiać znaczne naprężenia w strukturze bryły odpadów, które znajdowałyby bezpośrednie przełożenie na stateczność skarp (występowanie znacznych powierzchni poślizgu, powodujących utratę stateczności powierzchni przyskarpowej bryły odpadów). Dodatkowo, każdy kolejny tonaż odpadów, powoduje skumulowane osiadczenie bryły składowiska, oddziaływując w ten sposób na dno kwater.

W opinii autorów ekspertyzy, zakładana rzędna nadbudowy kwater o 10 m stanowi bezpieczną wartość charakterystyczną obiektu, której nie należy przekraczać, i która w połączeniu z zaproponowanymi zabezpieczeniami eksploatacyjnymi umożliwi osiągnięcie celu.

Zaprezentowana w ekspertyzie analiza konstrukcyjna wskazująca na techniczną możliwość nadbudowania kwater wraz z wpływem inwestycji na infrastrukturę, została wykonana dla rekomendowanej wysokości nadbudowy kwater (10m).

W ekspertyzie dokonano czterech wariantów technicznej możliwości osiągnięcia efektu (nadbudowa o 10m), gdzie trzon założeń obliczeniowych stanowiły warianty:

1. Wykonanie skarp nadbudowanej kwatery o pochylem jednolitym, wynoszącym 1:2
2. Wykonanie skarp nadbudowanej kwatery o pochylem 1:2,2 oraz 1:2,5 przy zastosowaniu schodkowania skarp;
3. Wykonanie skarp nadbudowanej kwatery o pochylem jednolitym, wynoszącym 1:2,2 oraz 1:2,5
4. Skarpy zbrojone geosyntetykami o wytrzymałości długoterminowej na rozciąganie 50 kN/m oraz 100 kN/m

Analiza stateczności nadbudowanej bryły odpadów

Analizę numeryczną stateczności projektowanych skarp przedmiotowego składowiska odpadów komunalnych wykonano przy użyciu programu obliczeniowego GGU-STABILITY.

Dla wybranych przekrojów poprzecznych wyznaczono stateczność ogólną. Parametry geotechniczne podłoża oraz konstrukcji nasypów dróg najeżdżowych przyjęto na podstawie danych z Opinii geotechnicznej, wykonanej przez przedsiębiorstwo GT Projekt, czerwiec 2021r.

Na potrzeby analizy przyjęto następujące założenia:

☑ parametry odpadów - $\phi=30^\circ$; $c=0$ kN/m²; $\gamma=18$ kN/m³;

☑ parametry podłoża gruntowego zgodnie z Opinią geotechniczną.

Dla wybranych przekrojów poprzecznych wyznaczono stateczność ogólną skarp nasypów. Obliczono najbardziej prawdopodobne, kołowe powierzchnie posłizgu i określono dla nich współczynniki wykorzystania p , korzystając z metody Bishopa. Na podstawie współczynników wykorzystania obliczono wskaźniki stateczności n . Dopuszczalna wartość wskaźnika stateczności wynosi $n > 1,0$.

Z przeprowadzonych wyliczeń stateczności bryły odpadów, wynika, iż wykonanie nadbudowy bez ingerencji w konstrukcję wału tworzonego na etapie eksploatacji kwatery, nie będzie możliwe do osiągnięcia.

Należy zaznaczyć, że wariant nr 1, który zakłada nadbudowę kwatery (wariant, który jako jedyny nie wykazał stateczności bryły odpadów), został zmieniony w stosunku do faktycznego kształtowania obwałowań kwatery (na etapie eksploatacji kwater, tworzone są groble o pochylem skarp zew. 1:1,5, wysokości 2,5m. Do obliczeń przyjęto łagodniejsze nachylenie skarp - 1:2,0, które okazało konstrukcyjnie niestabilne).

Analizując powyższe wyliczenia stateczności bryły odpadów, okazuje się, że techniczne zmiany ukształtowania skarp kwatery (warianty 2,3,4) spowodują równowagę występujących sił, które uniemożliwią występowaniu destrukcyjnej powierzchni posłizgu.

Każdy z wariantów, który wykazał równowagę konstrukcyjną - wariant nr 2,3,4 może zostać wdrożony przez Eksploatatora w życie.

Z uwagi na możliwość poniesienia znacznych kosztów inwestycyjnych (wariant nr 4) oraz zmniejszenia docelowej kubatury unieszkodliwianych odpadów (wariant nr 2), najrozsądniejszym wariantem eksploatacyjnym wydaje się być wariant nr 3 - tworzenie grobli o jednolitym pochylem skarp zewnętrznej (z korektą pochylem w stosunku do stanu obecnego).

Analiza osiadań bryły odpadów

Szacuje się, że w wyniku zwiększenia ciężaru masy odpadów o dodatkowy wolumen odpadów, przy zwiększeniu rzędnej składowania o 10 m sumaryczne obciążenia kwatery spowodują osiadania dna kwatery w zakresie od ok. 9,2 do ok. 32,3 cm. Należy przy tym zaznaczyć, że ciężar objętościowy odpadów jaki przyjęto do obliczeń to 1,835 Mg/m³, a więc znacznie powyżej ciężaru objętościowego uwzględniającego aktualne parametry eksploatacyjne dla składowanych odpadów (0,75 Mg/m³).

Przebieg procesu osiadania podłoża gruntowego w obrębie kwatery będzie równomierny i rozłożony na przestrzeni długiego horyzontu czasowego, natomiast osiadania o znacznych różnicach wartości będą realizowały się na dużych odległościach co wyeliminuje ryzyko powstania uszkodzeń lub rozszczerzeń materiałów użytych do budowy konstrukcji dna kwatery;

Po analizie budowy podłoża gruntowego dna kwatery oraz kart technicznych/deklaracji własności użytkowych dla materiałów wbudowanych w konstrukcję dna (warstwa gliny o współczynniku filtracji

$k < 1,0 \times 10^{-9}$ o grubości 0,5m; geomembrana PEHD 2,0 mm; geowłókna 400g/m²; drenaż odcieków PEHD 0200 | 300 mm SN8 oraz warstwa piasku o grubości 0,5m) stwierdzono, że oszacowana wartość osiadań nie spowoduje ich uszkodzenia.

Pojemność nadbudowanych kwater

Pojemność nadbudowanych kwater, została obliczona w oparciu o rozwiązania zaprezentowane na rysunkach i wynikające z wytycznych z dokonanej analizy stateczności bryły odpadów.

Zgodnie z dokonaną analizą stateczności bryły odpadów, do założeń koncepcyjnych przyjęto najbardziej optymalny wariant kształtowania obwałowań - wariant nr 3, polegający na tworzeniu obwałowania o różnym pochylem (1:2,2 oraz 1:2,5), w zależności od sił, ciężaru, profilu gruntowego.

DODATKOWA POJEMNOŚĆ KWATERY S2A

Założenia obliczeniowe:

- ☑ Powierzchnia wierzchołwy kwatery S2A (po nadbudowie) - 11 693 m²
 - ☑ Max. rzędna deponowania odpadów (zgodnie z aktualnym PnB) - 113,90 m n.p.m.
 - ☑ Max. rzędna deponowania odpadów (po nadbudowie) - 123,90 m n.p.m.
 - ☑ Miąższość odpadów nadbudowanej kwatery - 10m
- Dodatkowa pojemność kwatery S2A przy zakładanym podwyższeniu rzędnych wyniesie ok. 174 500 m³.

DODATKOWA POJEMNOŚĆ KWATERY S2B

Założenia obliczeniowe:

- ☑ Powierzchnia wierzchołwy kwatery S2B (po nadbudowie) - 10 399 m²
 - ☑ Powierzchnia wierzchołwy kwatery S2B (do obliczeń - forma prostopadłościenna) - 3 402 m²
 - ☑ Max. rzędna deponowania odpadów (zgodnie z aktualnym PnB) - 113,90 m n.p.m.
 - ☑ Max. rzędna deponowania odpadów (po nadbudowie) - 123,90 m n.p.m.
 - ☑ Miąższość odpadów nadbudowanej kwatery - 10m
- Dodatkowa pojemność kwatery S2B przy zakładanym podwyższeniu rzędnych wyniesie ok. 122 350 m³.

Podsumowanie ekspertyzy

Przeprowadzona analiza wykazała możliwość zwiększenia rzędnej deponowania odpadów o 10m w stosunku do aktualnej rzędnej deponowania odpadów (113,90 m n.p.m.). Po nadbudowaniu (podniesieniu rzędnej deponowania odpadów), docelowa rzędna deponowania odpadów na kwaterze S2A oraz S2B będzie wynosić ok. 123,90 m n.p.m.

Do analizy konstrukcyjnej nadbudowanej kwatery, założono wykonanie 2,0m warstwy okrywy rekultywacyjnej;

Zwiększając rzędą składowania odpadów, można spodziewać się osiągnięcia dodatkowej pojemności składowiska w wymiarze:

☑ Kwatera S2A, $V = 174 557$ m³

☑ Kwatera S2B, $V = 122 354$ m³

Aby osiągnąć zakładaną rzędą nadbudowanej kwatery (rzędna ok. 123,90 m n.p.m. - rzędna z uwzględnieniem nadbudowy o 10 m) dokonano analizy czterech najbardziej odpowiednich wariantów technicznego zabezpieczenia stateczności bryły odpadów:

1. Wykonanie skarp nadbudowanej kwatery o pochylem jednolitym, wynoszącym 1:2
2. Wykonanie skarp nadbudowanej kwatery o pochylem 1:2,2 oraz 1:2,5 przy zastosowaniu schodkowania skarp;
3. Wykonanie skarp nadbudowanej kwatery o pochylem jednolitym, wynoszącym 1:2,2 oraz 1:2,5
4. Skarpy zbrojone geosyntetykami o wytrzymałości długoterminowej na rozciąganie 50 kN/m oraz 100 kN/m.

W celu uzyskania stateczności skarp kwatery konieczna jest zmiana ich pochylem poprzez jego wyłagodzenie lub zastosowanie wkładek geosyntetycznych;

Ze względu na znaczne ilości materiału geosyntetycznego, który jest niezbędny do zapewnienia stateczności, a co wynika z przeprowadzonych analiz, jako korzystniejsze rozwiązanie wskazano

wykonanie skarpu z pochyleniem 1:2,2 (dla skarpy północnej) oraz 1:2,5 (dla skarpy wschodniej) – wariant nr 3.

Aby móc wykonać przedmiotową nadbudowę kwater SZA oraz S2B, konieczne jest dokonanie zmian w kształtowaniu grobli eksploatacyjnych (w stosunku do aktualnych rozwiązań). Groble winny być kształtowane zgodnie z parametrami reprezentowanymi w ekspertyzie tj. z pochyleniem 1:2,2 (dla skarpy północnej) oraz 1:2,5 (dla skarpy wschodniej).

Szacuje się, że w wyniku zwiększenia ciężaru masy odpadów o dodatkowy wolumen odpadów, sumaryczne obciążenia kwatery spowodują osiadania dna kwatery w zakresie od ok. 9,2 do ok. 32,3 cm.

Przewiduje się, iż powyższe osiadania będą zdecydowanie mniejsze z uwagi na fakt ciągłej konsolidacji podłoża pod dnem kwatery, które w jednostce czasu osiągnie stan równowagi. Obliczenia osiadania zostały wykonane w oparciu o dane geotechniczne obszaru sąsiadującego z przedmiotowymi kwaterami (nie jest możliwe stwierdzenie aktualnej konsolidacji podłoża pod dnem kwatery);

Przebieg procesu osiadania podłoża gruntowego w obrębie kwatery będzie równomierny i rozłożony na przestrzeni długiego horyzontu czasowego, natomiast osiadania o znacznych różnicach wartości będą realizowały się na dużych odległościach co wyeliminuje ryzyko powstania uszkodzeń lub rozszerzeń materiałów użytych do budowy konstrukcji dna kwatery;

Po analizie budowy podłoża gruntowego dna kwatery oraz kart technicznych/deklaracji własności użytkowych dla materiałów wbudowanych w konstrukcję dna (warstwa gliny o współczynniku filtracji $k < 1,0 \times 10^{-9}$ o grubości 0,5m; geomembrana PEHD 2,0 mm; geowłóknina 400g/m²; drenaż odcieków PEHD 02000 i 3000 mm S8 oraz warstwa piasku o grubości 0,5m) stwierdza się, że oszacowana wartość osiadań nie spowoduje ich uszkodzenia.

Aby móc wykonać planowaną nadbudowę, niezbędne jest wykonanie korekty przebiegu technologicznej drogi wjazdowej na wierzchołwie kwater SZA oraz S2B (w obszarze kwater SZA, S2B). Mając powyższe na uwadze, docelowo rekomenduje się wykonanie nasypu drogowego, pozwalającego na bezpośredni wjazd na rzędną 123,90 m n.p.m., z możliwie niewielką ingerencją w pojemność kwatery.

Z uwagi na brak alternatyw wykonania wjazdu na wierzchołwie kwater SZA oraz S2B, nasyp można wykonać w miejscu aktualnej drogi dojazdowej do kwater SZA, S2B;

Nadbudowa kwatery powodować będzie powstanie bardzo długich skarpu kwater SZA (część północna ok. 43-63 m, część wschodnia 85-92m). Długość skarpu powodować będzie znaczne utrudnienia podczas wykonywania rekultywacji kwatery (problem z pracą sprzętu dla tak długich skarpu). Problemem będzie także prędkość spływu wód z powierzchni skarpu, która będzie powodować występowanie erozji wodnej. Mając powyższe na celu na etapie rekultywacji zalecane jest uwzględnienie w dokumentacji projektowej oraz wykonanie zabezpieczenia skarpu np. za pomocą kieszki faszynowej, minimalizując prędkość spływu wód;

Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w fazie budowy

Planowane przedsięwzięcie będzie miało jedynie charakter zmiany sposobu eksploatacji kwater SZA i S2B składowiska odpadów m. Poznania w Suchym Lesie, w zakresie zmiany maksymalnej rzędnej składowania odpadów. Planowana zmiana nie będzie wiązała się z wprowadzeniem zmian w konstrukcji kwatery poprzez jej przebudowę, podwyższenie obwałowań czy budowę nowych elementów. Nie będzie więc wiązała się z żadnymi pracami budowlanymi czy montażowymi. W takim wypadku nie będzie występowała faza budowy.

Oddziaływanie na wody podziemne i powierzchniowe

Kwater SZA i S2B obsługiwane są w zakresie odprowadzania ścieków technologicznych – wód odciekowych przez system odbioru i oczyszczania ścieków przemysłowych z całego zakładu. Kwater SZA (istniejąca, eksploatowana) oraz S2B (przygotowana do realizacji) posiadają kompozytowy system uszczelnienia. Tworzą go następujące warstwy uszczelniające począwszy od dna:

- ☒ Warstwa z gruntu zapewniającego przepuszczalność nie większą niż $k \leq 10^{-9}$ m/s i miąższości 0,5 m;
- ☒ Uszczelnienie syntetyczne w postaci folii PEHD o grubości 2 mm;
- ☒ Zabezpieczenie folii przed uszkodzeniem za pomocą geowłókniny syntetycznej;

☒ Warstwa drenażowo-ochronna z piasku o miąższości 0,5 m.

System drenaży składa się ze zbieracza DN 300 mm SN 8 i prostopadłe podłączonych do niego sączków DN 200 SN 8. Zbieracz wód odciekowych dla obsługi kwater S1, S2A, S2B został wykonany w I etapie realizacji inwestycji tj. budowy kwater S1. Odcieki z kwater S2A poprzez sączki trafiają do zbieracza, który kieruje wody odciekowe do zbiornika retencyjnego przy oczyszczalni ścieków.

Zastosowane zabezpieczenia wód podziemnych i powierzchniowych w zakresie zrealizowanym dotychczas dla kwater S2A i zaprojektowanym dla kwater S2B zabezpieczają wody podziemne i powierzchniowe przed ewentualnym zanieczyszczeniem wynikającym z eksploatacji kwater S2A i S2B po proponowanej zmianie maksymalnej rzędnej składowania odpadów.

Oddziaływanie na stan zanieczyszczenia powietrza

Składowanie odpadów będzie się odbywało na kwaterach SZA i S2B posiadających wszystkie zabezpieczenia wymagane dla składowisk odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, która spełniają standardy najlepszych dostępnych technik określone w Dyrektywie Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów.

Planowana rozbudowa kwater S2A i S2B poprzez podwyższenie rzędnych zostanie ograniczona do powierzchni terenu jaki dotychczas przewidziany jest dla kwater.

W związku z planowanym przedsięwzięciem nie przewiduje się zmiany rodzajów odpadów przewidywanych do składowania. Kwater SZA i S2B przeznaczone są i w dalszym ciągu będą do składowania odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne. Składowanie odpadów prowadzone jest w ramach procesu unieszkodliwiania odpadów D5. Aby ograniczyć uciążliwość zapachowe na kwaterach ograniczono składowanie odpadów mogących stwarzać takie zagrożenia.

Ocena oddziaływania na środowisko dla zakładanej eksploatacji kwater SZA i S2B składowiska przy podwyższeniu rzędnych składowania, przy uwzględnieniu wskazanych elementów zastosowanych w ostatnich latach w celu ograniczenia emisji wskazuje, że oddziaływanie związane z eksploatacją instalacji na etapie obejmującym podwyższenie rzędnych zostanie znacząco ograniczone w stosunku do stanu aktualnego, który nie wykazuje przekroczenia dopuszczalnych standardów

Oddziaływanie na klimat akustyczny

Zwiększenie rzędnych składowania odpadów ze 113,9 m n.p.m. do 123,9 m n.p.m. spowoduje, że w końcowym okresie eksploatacji kwater kompaktor i spycharka będą pracowały na rzędnych o 10 m wyższych niż dotychczas zakładano. Jednak z uwagi na znacznie mniejsze strumienie odpadów przetwarzanych w skali roku i odpowiednio w skali doby, sprzęt na składowisku – kompaktor i spycharka pracują z ponad dwukrotnie niższym czasem niż wcześniej na kwaterach P3, S1. W związku z tym poziom hałasu związany z pracą sprzętu i ruchem pojazdów na kwaterze składowiska odnotowywany na granicy zabudowy mieszkaniowej będzie znacząco niższy od dopuszczalnego.

Dopuszczalny poziom hałasu określony w pozwoleniu zintegrowanym dla pory dnia to LAeqD [dB] = 50. Zmierzony poziom hałasu na granicy zabudowy mieszkalnej oraz także na drodze dojazdowej przed wjazdem na teren składowiska (ok. 650 m od terenu kwatery), kształtował się w czasie ostatnio prowadzonych pomiarów na poziomie 37,4 – 39,4 dB, przy poziomie dopuszczalnym 50 dB.

Ze względu na niewielką skalę emisji oraz odległość od obszarów chronionych akustycznie, a także fakt, iż wyklucza się w godzinach nocnych prowadzenie eksploatacji kwater składowania nie przewiduje się znaczącego wpływu tych działań na klimat akustyczny w rejonie zakładu.

Gospodarka odpadami

Główne rodzaje składowanych odpadów to odpady budowlane z grupy 17, głównie odpad o kodzie 17 09 04 (zmieszane odpady z budowy, remontów i demontażu inne niż wymienione w 17 09 01, 17 09 02 i 17 09 03), których w roku 2021 przyjęto 51 336 Mg, a w roku 2022 65 963 Mg, czyli powyżej 96% strumienia odpadów przyjmowanych na składowisku.

Zakłada się, że w związku z wnioskowanym podwyższeniem rzędnych nie ulegnie zmianie struktura odpadów kierowanych do składowania. Nie będą się również zmieniały ich ilości określone w dotychczasowych decyzjach: pozwoleniu zintegrowanym i instrukcji prowadzącej składowiska.

Z przedstawionej analizy wynika, że sposób postępowania z odpadami jest oraz będzie zgodny z wymogami ochrony środowiska i ustawy o odpadach, a składowane w związku z podwyższeniem rzędnych odpady nie będą wpływały na znaczące zwiększenie negatywnych oddziaływań na środowisko.

Oddziaływanie na zdrowie i warunki życia ludzi

Potencjalne negatywne oddziaływanie związane ze składowaniem odpadów, charakterystyczne dla dotychczas eksploatowanych składowisk odpadów komunalnych zmieszanych lub składowisk, gdzie składowane są odpady ustabilizowane po procesie MBP jest znacząco zredukowane z uwagi na kierowanie do składowania na kwaterach przewidzianych do podwyższenia rzędnych odpadów budowlanych i rozbiórkowych z grupy 17 jako głównym strumieniem składowanych odpadów. Odpady te charakteryzują się zdecydowanie mniejszymi potencjalnymi emisjami zanieczyszczeń w wodach odciekowych, ograniczeniem emisji biogazu i tym samym emisji substancji zlotwornych.

Zaproponowane podwyższenie rzędnych składowania o 10 m spowoduje, że docelowo przed zamknięciem kwatera będzie ona wyniesiona na ok. 35 metrów powyżej poziomu otaczającego terenu. Po zamknięciu kwatera składowania zostanie zagospodarowana wprowadzenia nasadzeń średnich i wysokich co zintegruje obszar rekultywowanej kwatery z sąsiadującymi obszarami leśnymi.

Podsumowując, oddziaływanie kwater S2A i S2B po zmianie sposobu eksploatacji (podwyższeniu maksymalnej rzędnej składowania), przy nie zmienionej charakterystyce składowanych odpadów i prowadzonej poprawnie jak dotychczas eksploatacji kwatery nie będzie powodowało negatywnego wpływu na okolicznych mieszkańców.

Oddziaływanie na świat roślinny i zwierzęcy

Teren kwater w związku z prowadzoną działalnością nie stanowi zbiorowiska roślinności o wysokich walorach przyrodniczych. Na terenie Zakładu nie stwierdzono stanowisk okazów flory i fauny podlegających ochronie ścisłej. Teren obecnej kwatery składowania S2A (jej obwałowania) nie jest porośnięty trawami, krzewami oraz drzewami. Jest to teren zmieniony na potrzeby funkcjonowania istniejącej kwatery.

Kwatera S2B jest obecnie w fazie przygotowania do budowy w oparciu o decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach z roku 2014 oraz obowiązujące pozwolenie na budowę. W ramach realizacji inwestycji – budowy kwatery S2B przewiduje się usunięcie istniejącej roślinności z jej obszaru w oparciu o wydane decyzje i uzgodnienia. Po realizacji kwatery w roku 2024, kwatera ta będzie funkcjonowała analogicznie do obecnie eksploatowanej kwatery S2A.

Obszar planowanego przedsięwzięcia związanego z podwyższeniem rzędnych jest ograniczony do powierzchni kwater S2A i S2B, których realizacja odbyła się i odbywa w oparciu o przeprowadzone uzgodnienia związane z oceną oddziaływania na środowisko oraz pozwoleniami wynikającymi z prawa budowlanego.

Oddziaływanie planowanych działań będzie ograniczone do terenu lokalizacji. Charakterystyka emisyjna przedstawiona w raporcie wskazuje, że zakład nie będzie negatywnie wpływał na środowisko roślin i zwierząt.

Należy podkreślić, że awifauna i zwierzęta spotykane dotychczas na składowiskach, z uwagi na ograniczenie składowania odpadów ulegających biodegradacji i zakładany sposób eksploatacji nie ma i nie będzie miała sprzyjających warunków zerowania na terenie kwatery składowania S2A odpadów oraz na kolejnych etapach obejmujących eksploatację kwater S2B i eksploatację kwater składowania po podwyższeniu rzędnych.

Z uwagi na oddziaływanie związane z eksploatacją kwater ograniczone do terenu Zakładu nie stwierdza się zagrożeń w postaci negatywnego wpływu działalności na faunę i florę. Przy zachowaniu prawidłowej eksploatacji funkcjonowanie kwater S2A i S2B związane z podwyższeniem rzędnych składowania nie będzie stanowiło zagrożenia dla świata roślin i zwierząt.

Wpływ na krajobraz

Planowane przedsięwzięcie (podwyższenie rzędnych składowania) jest planowane na obszarze, na którym obecnie prowadzona jest już gospodarka odpadami. Docelowo kształt projektowanej kwatery jest wkomponowany w istniejące zagospodarowanie terenu - nawiązanie do istniejącej bryły składowiska. Dodatkowo pas zieleni izolacyjnej oraz lokalizacja kwatery pomiędzy docelowo rekultywowaną kwaterą po stronie zachodniej (S1), a kompleksem leśnym po stronie południowej j zmiminalizuje potencjalne, negatywne oddziaływanie na krajobraz. Kwatera sąsiadująca od strony zachodniej S1 będzie po rekultywowania na rzędnych 117 m n.p.m.

Nie ulega jednak wątpliwości, że obszar składowania S2A i S2B po podwyższeniu rzędnych składowania będzie stanowił dominantę krajobrazową o przewyższeniu rzędu 35 m w stosunku do otaczającego terenu od strony południowej i wschodniej, przy zakładanym wcześniejszym przewyższeniu ok. 25 m.

Złagodzenie wpływu na krajobraz przewiduje się uzyskać poprzez rekultywację tego obszaru integrującą z terenem sąsiadującym – poprzez nasadzenia niskie, średnie i wysokie (drzewa). Rekultywacja biologiczna i nasadzenia roślinności spowodują, że obiekt kojarzył się będzie z naturalnym wznięciem pokrytym roślinnością i nie będzie negatywnie oddziaływał na postrzeganie krajobrazu.

Analiza możliwych konfliktów społecznych

Planowane przedsięwzięcie będzie wiązało się ze zmianą sposobu eksploatacji dwóch kwater składowiska polegającą na podwyższeniu o 10 m maksymalnej rzędnej składowania odpadów. Zmiana nie spowoduje żadnych zmian w zakresie zaprojektowanych w ramach dokumentacji projektowej parametrów konstrukcyjnych kwater (tj. uszczelnienia, drenażu, konstrukcji dna kwatery). Podwyższenie rzędnych składowania spowoduje znaczące zwiększenie pojemności składowiska i wydłużenie możliwości jego eksploatacji przy wykorzystaniu istniejących zrealizowanych już bądź przygotowanych do realizacji zabezpieczeń (na kwaterze S2B).

Podwyższenie rzędnych składowania wiązać się będzie z zaleconą w ekspertyzie technicznej zmianą w eksploatacji polegającą na złagodzeniu skarp kwater S2A i S2B od strony południowej i wschodniej.

Działanie polegające na zmianie maksymalnej rzędnej składowania, sprawi, że docelowo powierzchnia kwatery będzie wyniesiona do ok. 35 metrów powyżej poziomu otaczającego terenu.

Sądztwo składowiska mimo braku przekroczeń wartości kryterialnych i spełnieniu przez prowadzącego wymagań przepisów powodowało w ostatnich latach okresowe protesty właścicieli nieruchomości położonych najbliżej składowiska. Prowadzący składowisko reagował na uwagi wprowadzając wspomniane korekty w składzie składowanych odpadów, modernizując system ogadzowania co znacząco przyczyniło się do ograniczenia uciążliwości zapachowych obiektu.

Mozna się jednak spodziewać, że przedmiot procedowanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach będzie również budził zastrzeżenia mieszkańców. Sądztwo składowiska czy poligonu nie jest sądzictwem komfortowym.

Przykłady podobnych inwestycji wskazują jednak, że przy podjęciu przez prowadzących planowanych działań zmierzających do poprawy komfortu mieszkańców zgłaszających dotychczas uciążliwości oraz po uzyskaniu przez mieszkańców informacji o rzeczywistym zakresie planowanych zmian możliwym było uzyskanie akceptacji planu zmiany podwyższenia rzędnych składowania, co ma na celu optymalne wykorzystanie zainwestowanego i wyposażonego w odpowiednie zabezpieczenia obszaru składowania.

Porównanie proponowanej technologii z technologią spełniającą wymagania, o których mowa w art. 143 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - prawo ochrony środowiska;

Dla składowisk odpadów nie przewidziano tworzenia dokumentów referencyjnych BREF. Aspekty techniczne wymagań dyrektywy IPPC, spośród których znajdują się wymagania określające BAT, zostały zabrane w Dyrektywie Rady nr 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 roku w sprawie składowania odpadów. Punkt 2 art. 1 ww. Dyrektywy Rady stanowi, że w przypadku składowisk do których odnosi się dyrektywa Rady nr 96/61/WE, wymagania techniczne stawiane przez Dyrektywę uznaje się za spełnione jeżeli odpowiadają Dyrektywie Rady w sprawie składowania odpadów.

W wyniku transpozycji do polskiego prawa Dyrektywy Rady nr 1999/31/WE zostało opublikowane rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie składowisk odpadów (Dz.U. 2013, poz. 523, ze zmianami z roku 2021), które uznaje się za dokument określający minimalne wymagania BAT w zakresie składowania odpadów.

Rozporządzenie określa sposoby zapobiegania i ograniczenia oddziaływania na środowisko dla składowisk. Rozporządzenie określa wymagania dotyczące m.in. lokalizacji, budowy, eksploatacji i zamknięcia oraz monitoringu, jakie powinny spełniać poszczególne typy składowisk.

Zachowanie wymagań ustawy o odpadach, w/w rozporządzenia w sprawie składowisk odpadów uznaje się za spełnienie obowiązujących w Polsce wymagań najlepszych dostępnych technik.

Zastosowane rozwiązania konstrukcyjne składowiska w odniesieniu do kwater S2A i S2B są zgodne z wymaganiami w/w przepisów i w związku z tym spełniają wymagania najlepszej dostępnej technologii.

